

Istenhez tartozás

2015. november 8., Gazdagrét

Bevezető

A múlt havi tanítás annak a csodáját tárta elénk, hogy minden ajándék! Méghozzá az Isten ajándéka minden, amelyből mi azt fogjuk fel, azt éljük meg, amit képesek vagyunk megtapasztalni. Aki Jézust állapotyszerűen tanulja, már túllépett azon, hogy az Isten anyagi megnyilvánulásaira tegye a fő hangsúlyt. Ezeket a lehetőségeket, például hogy fedél van a fejünk felett, egy biológiai életre alkalmas bolygón tartózkodunk, olyan körülményeket élvezhetünk, melyekről az előző századokban még álmodni sem mertek, mi már eszköznek látjuk a lényeghez: Isten megismeréséhez. Ebben a tanításban az Istenhez való tartozásról fogok beszélni, mert ez a fogalom jeleníti meg az ember oldaláról a választ arra a kérdésre, hogy ki vagy te. Egyúttal arra is választ ad, hogy mit csinálsz.

Istenhez tartozás az Evangéliumban

Ahhoz, hogy megértsük, mit jelent a mi számunkra az Istenhez tartozni, nézzük meg hogy a közösségi tanulásunk során olvasott háromféle forrás, a négy Evangélium, a Hang és az Angyalkönyv mit mond ebben a témában! Most az Evangéliummal kezdem. A legeslegfontosabb tanulság ebből a forrásból érkezik, ez a hitünk alapja: Jézus az Isten! Ez Jézus tanításából deríthető ki. Aki ebben a hitben született le a Földre, visszaigazolhatja a Jézusba vetett hitét az ő szavaival. Jézushoz tartozni pedig olyan egyértelműséget hordoz, amely csak szellemi forrásból fakadhat. Jézus megállapítja:

Lukács14.26. ha valaki hozzám jön, és nem gyűlöli meg az apját és az anyját, a feleségét és a gyermekeit, a fi(test)vérét és a nő(test)vérét, sőt még a saját lelkét is, nem lehet az én tanítványon,

Ez a rész mellébeszélést nem tűrő egyértelműséggel adja értésünkre, hogy Jézushoz tartozva nem lehet senki máshoz sem tartozni! Két úrnak nem lehet szolgálni (Mt 6,24)! Jól jelzi az ember gondolkodását ezen a téren, hogy az egyik tanítványa, Simon Péter ezek után odatartja a markát, hogy neki mi lesz a

jutalma, ha kitart Jézus mellett. Jézus válaszában az örök értékekre hívja fel a figyelmét:

Márk10.30. [Nincsen senki,] ki ne kapna vissza százszorannyit most ebben az időszakban, házakat, fivéreket és nővéreket és anyákat és gyermekeket és szántóföldeket, bár üldöz(tet)ésekkel (együtt) és a jövő világekorszakban világekorszakig tartó életet.

Az igerész másik felét azért nem idéztem, mert már tudjuk: Jézus nem ítél. Éppen most csütörtökön vettük át, hogy ő maga az ítélet az Ige által: az ember az Igeben ismeri fel önmagát, ehhez kell a gondolkodását alakítania. Így nincs is szükség bírói ítéletre a világ vagy a világekorszak végén. Ebből azt tanuljuk meg, hogy az Istenhez tartozás az ő állapotszerű megismerésével jár, aminek következtében felismerjük az Evangéliumokban az emberek által megfogalmazott részeket, mert nem lehet őket összhangba hozni Jézus tanításának egészével. Ez a szellemi fejlődés.

János evangéliuma rávilágít a lényegre a Jézushoz tartozás kérdésében:

János17.14. Én átadtam nekik a Te Igédet és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem a világból valók, ahogy én sem vagyok ebből a világból.

János17.15. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem őrizd meg őket a gonosztól.

János17.16. Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból.

János17.17. Szenteld meg őket a való(igaz)ságban: a Te Igéd való(igaz)ság.

Ahogy olvashatjuk, a tanítványok már nem a világból valók, mert odaát befogadták Jézust. Ők úgy születtek le, hogy az Istenhez tartozásukat élik meg idelent és tesznek róla tanúságot az emberek előtt. A tanítvány szent, mert Istenhez tartozik. Az Ige, amelyet befogad és ennek megfelelően állapotszerűen tanul, az szenteli meg!

A Hangban

A Hang alapvetően meghatározza a Jézussal való kapcsolatunkat. Egyik lényeges állítása, hogy az Istenhez tartozás nem vallás kérdése:

Te egy tömény babonával megfertőzött népcsoportban élsz. E népcsoportban legtöbben azt hiszik, hogy vallási érzékük azonos a Hozzám tartozás lényegével. Nem azonos.

Afrikában, Ázsia egyes népcsoportjainál még jobban megmutatkozik az, hogy a vallásos érzület mennyire nem tartozik a Velem való kapcsolat lényegéhez. Ha ott ezt kifejtenéd, hát hamarosan véget vetnének földi életednek. Kicsit itt is így jársz most, ahol jelenleg élsz, csak némileg kulturáltabb formában. (1/76: Ragaszkodnunk kell-e a katolikus egyházhoz?)

A fenti idézet érzékelteti Feri bácsi sorsát: az egyház végül nem tartott igényt a papi szolgálatára és emberhez méltatlan formában távolította őt el a váci püspök az inárcsi plébániáról. Az Istenhez tartozás áldozattal jár, megvetést, üldözést hordoz a világ felől és a magukat megigazultnak tartó egyháziak felől is. Aki erre rálát, annak rögtön elmegy a kedve attól, hogy egyházhoz akarjon tartozni.

Az Istenhez való tartozás ilyen módon mindenkinek személyes ügye, mely belső elhatározásból és nem külső jelekből fakad. Ez a benső irányultság határozza meg az emberrel és az általuk alkotott csoportokkal, például közösségekkel való kapcsolatot.

Mindenki Hozzám kell hogy tartozzon, és csak annyiban tartozhattok egymáshoz, amennyiben ezt mindegyik részről a Hozzám tartozás eredményezi. (973)

A Hangból értjük meg, mit jelent Jézus abszolút elsősége a földi életünkben: mindennek, akivel és amivel kapcsolatba kerülünk, az Ő tanítása állapítja meg a sorrendjét. Így lehet feladatokban és nem személyekben vagy mulandó értékekben gondolkodni. Valójában ez a gondolkodás, ez a hozzáállás az örök élet.

Azok akarnak Hozzám tartozni, akiket nem a körülmények, hanem Én határozhatok meg! Azokat határozhatom Én meg, akik befogadtak Engem, állapotszerűen tanulmányoznak Engem, és figyelik önmagukban Lelkem sugallatait, irányítását. (1385)

Az akar valóban Hozzám tartozni, aki lehetővé teszi azt, hogy abszolút ELSŐ legyek az életében. Vagyis úgy legyek első, hogy nincs második. Úgy legyek az

ELSŐ, hogy Én mondhassam meg mindenkor, amit tenned kell! Én akkor tudom tisztán hallatni a hangomat, ha rendszeresen olvasod az Evangéliumaimat, ha van olyan közösséged, ahol mindenki Engem, Jézust, tart a legfontosabbnak. (4334)

Ennek a Jézusba való beágyazottságnak, a rá való hagyatkozásnak a következményeként a velünk megtörténő eseményekben visszaigazolást nyer a hitünk. Általában elmondható, hogy a Földön hitből és a tanítvány és odaát megtapasztalásból. Ebbe a megfogalmazásba viszont belefér az is, hogy idelent visszaigazolódik, hogy a valóságos Istenben hiszünk. Hogyan? A Hang csodálatosan megfogalmazza ezt.

Velem minden lehetséges a szeretet körén belül annak, aki Hozzám tartozik. (325)

Ahhoz, hogy helyesen értsük az előbbi mondatot, meg kell értenünk, mit jelent a minden. Nagyon fontos, hogy a szeretet körén belüli mindenről beszélünk, vagyis az Isten, Jézus világáról! Aki a szeretet körén belül él, valójában azért él, mert Jézus él benne! Így a teljességet fogadta be, az Istent, az ő összes angyalával együtt! Ez egy gyönyörűséges tartalom, melyből két fontos összetevőt emelek ki. Egyrészt ezt a bennünk élő Mennyországot, ezt a benső békét semmilyen külső hatalom, a világnak semmiféle háborgása, a démonok őrjöngése nem veheti el tőlünk. Másrészt egyre jobban megismerjük Istent és így egyre jobban megszeretjük a végtelenségig!

Az Angyalkönyvben

Az Angyal válaszol című könyv az Evangélium és a Hang tanulása során került a kezünkbe. Mivel nem mindenki olvassa, röviden összefoglalom, miért tanuljuk rajta keresztül az Istent. Az Evangéliumban Jézus önmagát adja, elsősorban az Istenről mint Igéről tanítva. Ebben a tárgyalásban azért jut kevés szerep az angyaloknak, mert a hallgatóság még azt sem tudta, hogy az Isten olyan, mint egy szerető Atya! Egyszerűen még nem tartottak ott az emberek az erkölcsöt illetően. A Hang angyalokról szóló tanításában kifejti, hogy az angyal Isten küldötte, aki mindenben Istent szolgálja. Az embert is ebből a szemszögből közelíti meg, mert bukott angyalnak mondja. Mikor valaki rákérdez, hogy ki az őrangyala, nem válaszol következetesen. Néha megmondja a nevét, főleg

latinul, ami egyházi beütés, néhol pedig örök tanítást ad át, miszerint lényegtelen az angyal neve, mert a szerepe a fontos.

Az Angyal tényleges szerepét az Angyalkönyvből tudjuk meg: ő az összekötő kapocs Isten és ember között. Annak a számára létezik, aki hisz benne, és végső soron olyan neki, mint a jobbik énje. Amikor valaki belép az Isten világába, nem úgy kerül oda be, mint egy zsákba öntött vödörnyi szárazbab, hanem egy élő, működő rendszerbe tagozódik be. Ebben a rendszerben az Angyalon keresztül éri el az embert minden, Istentől jövő sugallat. Az ember, jelen esetben a tanítvány feladata, hogy az időben létező anyagvilágban gondolatokat, szavakat és tetteket alkosson belőle.

Az Angyal megerősíti Jézus tanítását arról, hogy ő az abszolút első a tanítvány életében:

Ha ŐT imádod, az kitölt./ Nem lesz helye másnak. (183. o.)

Az Istenhez tartozás által lesz az ember szentté. Az Angyal továbbmegy, mert kijelenti:

Minden eszköz szentség. (82. o.)

Vagyis mindent, melyet arra használunk, hogy az Istenhez közelebb kerüljünk, megszentel ez a szándékunk. Ez ragyogóan tükrözi a Hangnak azt a gondolatát, hogy azért válik minden a tanítvány javára, mert a látásmódjában érti meg, miért jó neki ez vagy az a körülmény. Az Angyal elmagyarázza az ember végső feladatát:

Reggeltől estig, estétől reggelig,/ születéstől halálig EGY TETT, s az a Szolgálat./ Nincs kis tett, csak egy Tett van: a Feladat. (175. o.)

Nagyon fontos, hogy a földi élet egészére vonatkoztatja. Megint csak azt mondom, hogy a Hang alapján egyszerű ezt megérteni. Ha ugyanis az ember odaát tér meg, akkor már a születésétől fogva úgy jelenik meg a Földön, mint az Isten gyermeke. A szolgálatot természetesen a Jézus által bemutatott és kért szolgálattal azonosíthatjuk. Ez kinek-kinek a saját személyre szabott Feladatában valósul meg, melyet végső soron arról ismer fel, hogy benső békét ad neki. Az egyéni feladaton túl az Ember általános szerepét is megfogalmazza az Angyal:

TEREMTETT ÉS TEREMTŐ VILÁG/ A KETTŐ KÖZÖTT: SZAKADÉK./ Figyelj! *Te magad vagy a híd./ Nem vágyódhatsz a teremtő sugárzás képessége után,/ mert adatott. Híd vagy önmagadban is./ A vágy nem híd./ Csak a HIT a híd. (99. o.)*

Itt a teremtő világ az Isten, az Ő szeráfjai (ezek a főangyalok) és az angyalok világa. A teremtett világ az anyagot: ásványokat, növényeket, állatokat jelöli. Az ember mindkettőt hordozza, mert testben lévő szellem. Az ember képes egyedül arra, hogy higgyen. Ezzel a hitével köti össze a szellemit az anyagvilággal. Nyilvánvalóan ebből a hitéből kiindulva elkezd megismerni Istent, és egyúttal meg is szereti őt! Az Isten megismerésének útja pedig Jézus, mert Ő az út, a valóigazság és az élet. Így ér össze az általunk tanult háromféle forrás: az Angyalkönyv, a Hang és az Evangéliumok az őket átható Szent Szellemben.

A tanultak a mi életünkben

Az itt bemutatott gondolatmenet lényegében arra adja meg a választ, hogy ki vagyok én. A Hang kifejti, hogy nem az a döntő, hogy milyen vagy, hanem, hogy Kéé vagy. Ezt kicsit átfogalmazva állítom: nem az a fő kérdés, hogy ki vagyok én, hanem, hogy ki az Isten! Mivel a tanítvány befogadta az Istent, Jézust a szívébe, így a teljesség, akit ő egyre jobban megismer, benne lesz és mindenét áthatja. Ettől nem szűnik meg az ember természete, hanem az idő és az anyag által megszabott keretben Isten átalakítja azt, azzal párhuzamosan, ahogyan a tanítvány alakítja a saját gondolkodását.

A mi Istent tanulásunk csak nemrég kezdődött. Még éppen csak kezd a lelki szemünk megbarátkozni azzal a csodálatos, mindent megvilágító fénnel, amelyet az egyetlen erkölcsi igazság, Jézus tanítása jelent. Jézus világossága egyre növekszik bennünk, ha kitartunk mellette. Így látjuk meg mindig pontosabban, hogy egy adott helyzetben hogyan tudjuk helyesen szeretni a másik embert, és válik számunkra minden korábbinál kivehetőbbé a személyes feladatunk. Ugyanakkor az Isten világát is színesebben és gazdagabban éljük meg, mert az általa adott lehetőségeket jól használjuk arra, hogy minél több módon tapasztaljuk meg már itt a Földön, hogy Jézushoz tartozunk!

Biró László